

Dz. U. 2009 Nr 161 poz. 1277

**Opracowano na
podstawie: t.j.
Dz. U. z 2024 r.
poz. 562.**

U S T A W A

z dnia 27 sierpnia 2009 r.

o Komitecie do Spraw Europejskich

Art. 1. Ustawa określa zasady współpracy członków Rady Ministrów oraz innych organów administracji rządowej w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej w ramach Komitetu do Spraw Europejskich.

Art. 2. 1. Tworzy się Komitet do Spraw Europejskich, zwany dalej „Komitetem”.

2. W skład Komitetu wchodzi:

- 1) Przewodniczący Komitetu – minister właściwy do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej albo, z zastrzeżeniem ust. 4, wyznaczony przez niego sekretarz stanu lub podsekretarz stanu do spraw europejskich w urzędzie obsługującym tego ministra;
- 2) członkowie:
 - a) ministrowie, których szczegółowy zakres działania określają przepisy wydane na podstawie art. 33 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2022 r. poz. 1188 oraz z 2023 r. poz. 1195, 1234 i 1641), reprezentowani przez sekretarza stanu albo podsekretarza stanu, z zastrzeżeniem ust. 4,
 - b) Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów albo wyznaczony przez niego sekretarz stanu lub podsekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
 - c) Prezes Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej albo wyznaczony przez niego wiceprezes Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Prezes Rady Ministrów przewodniczy posiedzeniom Komitetu, ilekroć bierze w nich udział. W takim przypadku Przewodniczący Komitetu uczestniczy w posiedzeniu jako członek.

4. W każdym czasie w pracach Komitetu może brać udział minister. W przypadku gdy minister właściwy do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej bierze udział w posiedzeniu Komitetu, przewodniczy on posiedzeniu, z zastrzeżeniem ust. 3.

5. W posiedzeniach Komitetu mogą uczestniczyć, bez prawa udziału w podejmowaniu rozstrzygnięć, zaproszeni przez Przewodniczącego Komitetu przedstawiciele organów administracji rządowej oraz inne zaproszone przez niego osoby.

Art. 3. 1. Rada Ministrów może upoważnić Komitet do:

- 1) rozpatrywania i rozstrzygania w zakresie:
 - a) stanowisk dotyczących dokumentów Unii Europejskiej podlegających konsultacjom z państwami członkowskimi oraz ich ocen sformułowanych przez właściwe instytucje lub inne organy Unii Europejskiej,
 - b) przygotowania organów administracji rządowej do wykonywania zadań wynikających z członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej,
 - c) informowania społeczeństwa o procesach integracji europejskiej i członkostwie Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej,
 - d) instrukcji na posiedzenia Rady i Komitetu Stałych Przedstawicieli oraz sprawozdań z tych posiedzeń, a także informacji w sprawie stanowisk na posiedzenia Rady Europejskiej i informacji o wynikach tych posiedzeń,
 - e) projektów inicjatyw i stanowisk w sprawach związanych z funkcjonowaniem i polityką Unii Europejskiej,
 - f) założeń do stanowisk Rzeczypospolitej Polskiej w postępowaniach przed organami sądowymi Unii Europejskiej oraz w prowadzonych przez instytucje Unii Europejskiej postępowaniach w sprawie naruszenia przez Rzeczpospolitą Polską prawa Unii Europejskiej,
 - g) informacji na temat wykorzystania przez Rzeczpospolitą Polską mechanizmów wsparcia finansowego Unii Europejskiej i państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA),

- h) dokumentów związanych z koordynacją wdrażania prawa Unii Europejskiej do polskiego systemu prawa,
 - i) współpracy Rady Ministrów z Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej oraz Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, określonych w odrębnych przepisach;
- 2) uzgadniania projektów dokumentów rządowych zawierających:
- a) stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej wobec projektów umów międzynarodowych ustanawiających Wspólnoty Europejskie oraz Unię Europejską lub określających zasady ich działania,
 - b) stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiane w Radzie Europejskiej,
 - c) skargi kierowane w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej do organów sądowych Unii Europejskiej,
 - d) strategię działania Rzeczypospolitej Polskiej w ramach Unii Europejskiej.

2. Rada Ministrów może upoważnić Komitet do rozpatrywania, rozstrzygania i uzgadniania spraw innych niż wymienione w ust. 1, związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

3. W przypadku gdy Rada Ministrów nie upoważni Komitetu w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, o których mowa w ust. 1 i 2, rozpatrywanie, rozstrzyganie i uzgadnianie tych spraw następuje na zasadach i w trybie określonych w regulaminie pracy Rady Ministrów.

Art. 4. 1. Przewodniczący Komitetu kieruje pracą Komitetu.

2. Przewodniczący Komitetu może, z własnej inicjatywy lub na wniosek członka Komitetu, tworzyć zespoły robocze, określając ich skład, zakres zadań oraz tryb i harmonogram prac.

Art. 5. 1. Posiedzenia Komitetu odbywają się w obecności co najmniej połowy jego składu.

2. Rozstrzygnięcia Komitetu zapadają w drodze uzgodnienia. W przypadku braku takiego uzgodnienia Przewodniczący Komitetu, w porozumieniu z członkiem Komitetu właściwym ze względu na przedmiot sprawy, sporządza protokół rozbieżności, który podlega rozpatrzeniu przez Radę Ministrów.

Art. 6. Szczegółowy sposób i tryb działania Komitetu określa regulamin przyjęty przez Komitet i zatwierdzony przez Radę Ministrów.

Art. 7. 1. Komitet przyjmuje plan pracy Komitetu i przedstawia go Radzie Ministrów do zatwierdzenia.

2. Przewodniczący Komitetu przedstawia Radzie Ministrów półroczne sprawozdania z realizacji planu, o którym mowa w ust. 1.

Art. 8. Obsługę Komitetu zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

Art. 9–16. (pominięte)

Art. 17. 1. Znosi się Komitet Integracji Europejskiej.

2. Urząd Komitetu Integracji Europejskiej ulega likwidacji.

Art. 18. 1. Należności i zobowiązania urzędu Komitetu Integracji Europejskiej stają się należnościami i zobowiązaniami urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

2. Mienie Skarbu Państwa znajdujące się w dyspozycji urzędu Komitetu Integracji Europejskiej, w tym nieruchomości znajdujące się w jego trwałym zarządzie, staje się mieniem odpowiednio w dyspozycji oraz w trwałym zarządzie urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

3. W prawa i obowiązki Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej i Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej wstępuje minister właściwy do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

4. W prawa i obowiązki urzędu Komitetu Integracji Europejskiej wstępuje urząd obsługujący ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

5. Postępowania oraz sprawy wszczęte w urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy są prowadzone przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

Art. 19. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy członkowie korpusu służby cywilnej zatrudnieni w urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej stają się członkami korpusu

służby cywilnej zatrudnionymi w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zagranicznych.

2. Osobom zatrudnionym na wyższych stanowiskach w służbie cywilnej w urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej dyrektor generalny służby zagranicznej wyznaczy na czas określony, nie dłuższy niż 3 miesiące, stanowiska w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zagranicznych i określi wynagrodzenie nie niższe od otrzymywanego przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 20. 1. Dyrektor generalny urzędu Komitetu Integracji Europejskiej, w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy, zawiadamia na piśmie pracowników, o których mowa w art. 19, o zmianach, jakie mają nastąpić w zakresie ich stosunków pracy. Przepisy art. 23¹ § 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. poz. 94, z późn. zm.¹⁾) stosuje się odpowiednio.

2. Przepisu ust. 1 zdanie drugie nie stosuje się do urzędników służby cywilnej, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. poz. 1505 oraz z 2009 r. poz. 1241).

Art. 21. 1. Dyrektor generalny służby zagranicznej proponuje, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, nowe warunki pracy i płacy pracownikom, o których mowa w art. 19, zgodne z ich kwalifikacjami i przygotowaniem zawodowym.

2. Dyrektor generalny służby zagranicznej, biorąc pod uwagę doświadczenie zawodowe danej osoby, w tym doświadczenie w sferze stosunków zagranicznych, proponuje nowe warunki pracy i płacy pracownikom, o których mowa w art. 19, niezatrudnionym w komórkach organizacyjnych zapewniających obsługę zadań ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, spełniającym wymagania określone w art. 12 ust. 1 pkt 3–5 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej (Dz. U. poz. 1403, z późn. zm.²⁾), a po ich przyjęciu nadaje im stopień dyplomatyczny.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. poz. 668 i 717, z 1999 r. poz. 1152, z 2000 r. poz. 239, 489, 1127 i 1268, z 2001 r. poz. 84, 301, 538, 1075, 1194, 1354, 1405 i 1805, z 2002 r. poz. 676, 1146, 1660, 1673 i 1679, z 2003 r. poz. 1608 i 2081, z 2004 r. poz. 959, 1001, 1252 i 2407, z 2005 r. poz. 71, 610, 732 i 1398, z 2006 r. poz. 708, 711, 935, 1587 i 1615, z 2007 r. poz. 426, 589, 1239, 1288 i 1672, z 2008 r. poz. 586, 740, 1460 i 1654 oraz z 2009 r. poz. 33, 458, 485, 817, 825, 958 i 1241.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. poz. 2703, z 2006 r. poz. 1217, 1218 i 1600, z 2008 r. poz. 1505 oraz z 2009 r. poz. 1277.

3. Pracownikom, o których mowa w art. 19, niezatrudnionym w komórkach organizacyjnych zapewniających obsługę zadań ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, oraz członkom służby zagranicznej nieposiadającym stopnia dyplomatycznego dyrektor generalny służby zagranicznej, na ich wniosek złożony w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy, nadaje stopień dyplomatyczny na okres 3 lat, jeżeli osoby te w dniu wejścia w życie ustawy:

- 1) spełniają wymagania określone w art. 12 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej;
- 2) udokumentują znajomość jednego języka obcego w sposób określony w przepisach o służbie zagranicznej;
- 3) posiadają co najmniej trzyletnie doświadczenie zawodowe w pracy w urzędach obsługujących ministrów i przewodniczących komitetów wchodzących w skład Rady Ministrów lub w urzędach centralnych organów administracji rządowej.

4. W przypadku potwierdzenia znajomości drugiego języka obcego oraz ukończenia szkoleń określonych przez pracodawcę przez osobę, której nadano stopień dyplomatyczny w trybie określonym w ust. 3, w okresie 3 lat od dnia jego nadania stopień dyplomatyczny uważa się za nadany na czas nieokreślony.

5. Dyrektor generalny służby zagranicznej może wypowiedzieć umowę o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia pracownikowi, który otrzymał stopień dyplomatyczny w trybie określonym w ust. 3, a który w okresie 3 lat od dnia jego nadania nie potwierdził znajomości drugiego języka obcego oraz nie ukończył szkoleń określonych przez pracodawcę.

6. Przepisy ust. 1–5 stosuje się odpowiednio w przypadku nadania stopnia dyplomatycznego przez ministra właściwego do spraw zagranicznych.

Art. 22. Przepisy art. 19–21 stosuje się odpowiednio do pracowników urzędu Komitetu Integracji Europejskiej, którzy w dniu wejścia w życie ustawy:

- 1) są oddelegowani, w tym do instytucji i agend Unii Europejskiej, z tym że czynności określone w art. 21 ust. 1 i 2 wobec tych pracowników dyrektor generalny służby zagranicznej wykonuje za pośrednictwem konsulów Rzeczypospolitej Polskiej w państwach przyjmujących, na terytoriach których znajdują się instytucje lub agendy, do których nastąpiło oddelegowanie;

- 2) przebywają na urlopie macierzyńskim lub wychowawczym albo urlopie bezpłatnym, z tym że terminy, o których mowa w art. 21 ust. 1 i 3–5, liczy się od dnia zakończenia urlopu.

Art. 23. 1. Pracownicy urzędu Komitetu Integracji Europejskiej, którzy w dniu wejścia w życie ustawy są zatrudnieni na stanowiskach pomocniczych, robotniczych i obsługi, nieobjętych mnożnikowym systemem wynagradzania, stają się pracownikami gospodarstwa pomocniczego Ministerstwa Spraw Zagranicznych, z zachowaniem dotychczasowych warunków pracy i płacy.

2. Dyrektor generalny urzędu Komitetu Integracji Europejskiej, w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy, zawiadamia na piśmie pracowników, o których mowa w ust. 1, o zmianach, jakie mają nastąpić w zakresie ich stosunków pracy. Przepisy art. 23¹ § 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy stosuje się odpowiednio.

3. Pracownikom, o których mowa w ust. 1, dyrektor gospodarstwa pomocniczego Ministerstwa Spraw Zagranicznych proponuje, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, nowe warunki pracy i płacy, uwzględniając ich przygotowanie zawodowe.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do pracowników zatrudnionych w urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej na stanowiskach pomocniczych, robotniczych i obsługi, którzy w dniu wejścia w życie ustawy przebywają na urlopie macierzyńskim, wychowawczym albo urlopie bezpłatnym, z tym że termin, o którym mowa w ust. 3, liczy się od dnia zakończenia urlopu.

Art. 24. Traci moc ustawa z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. poz. 494 oraz z 2001 r. poz. 1800).

Art. 25. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r., z wyjątkiem art. 20 oraz art. 23 ust. 2, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia³⁾.

³⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 30 września 2009 r.